

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 4 december 2013
(OR. en)**

17025/13

**Interinstitutioneel dossier:
2012/0011 (COD)**

**DATAPROTECT 185
JAI 1084
MI 1104
DRS 214
DAPIX 150
FREMP 200
COMIX 646
CODEC 2771**

NOTA

---

van:	het voorzitterschap
aan:	de Raad
nr. vorig doc.:	16626/3/13 DATAPROTECT 177 JAI 1042 MI 1063 DRS 208 DAPIX 145 FREMP 192 COMIX 625 CODEC 2675
nr. Comv.:	5853/12 DATAPROTECT 9 JAI 44 MI 58 DRS 9 DAPIX 12 FREMP 7 COMIX 61 CODEC 219
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming) - Essentiële elementen van de éénloketfunctie

---

Achtergrond

1. Het éénloketbeginsel, vastgelegd in Deel II van Hoofdstuk VI, is op 8- en 9 januari, 27 maart, 3 en 4 juli, 9 en 10 september, 17 en 18 oktober en 7, 8 en 20 november 2013 besproken door de Groep informatie-uitwisseling en gegevensbescherming (DAPIX). Diverse delegaties hebben daaraan bijgedragen¹. In deze nota wordt verwezen naar het meest recent ontwerp van wettekst in de bijlage bij doc. 16626/1/13 REV 1 DATAPROTECT 177 JAI 1042 MI 1063 DRS 208 DAPIX 145 FREMP 192 COMIX 625 CODEC 2675. Het is echter niet de bedoeling om goedkeuring van die tekst te verzoeken.

2. Dit onderwerp is besproken tijdens de zittingen van de Raad op 7 en 8 oktober 2013; het voorzitterschap is toen tot de volgende conclusies gekomen:
  - a) de ontwerpverordening moet voor belangrijke transnationale zaken een éénloketfunctie instellen met het oog op één toezichthoudend besluit, dat snel zou zijn, zou zorgen voor een consequente toepassing, rechtszekerheid zou bieden en minder administratieve lasten zou opleveren.
  - b) bij verdere werkzaamheden door experts over dit punt wordt vastgehouden aan een model waarin één toezichthoudend besluit wordt genomen door de toezichthoudende autoriteit van de "belangrijkste vestiging", maar waarin die instantie alleen voor bepaalde bevoegdheden de exclusieve rechtsmacht zou hebben;
  - c) de Groep moet methoden verkennen om de "nabijheid" tussen personen en de besluitvormende toezichthoudende autoriteit te vergroten door de "lokale" toezichthoudende autoriteiten te betrekken bij het besluitvormingsproces. Deze "nabijheid" is een belangrijk aspect van de bescherming van individuele rechten.
  - d) De bevoegde werkgroep moet onderzoeken welke bevoegdheden aan het Europees Comité voor gegevensbescherming kunnen worden verleend.

In dit verband heeft het voorzitterschap ook aangegeven dat onderzocht moet worden in hoeverre elementen van het medebeslissingsmodel kunnen worden opgenomen.

---

¹ Het overzicht van opmerkingen over de Hoofdstukken VI en VII staat in 7105/6/13 REV 6 DATAPROTECT 28 JAI 182 MI 170 DRS 42 DAPIX 49 FREMP 24 COMIX 141 CODEC 476.

3. Het éénloketbeginsel is bedoeld om ten goede te komen aan het bedrijfsleven: het moet zorgen voor naleving van de Verordening, een consistentere toepassing en rechtszekerheid voor ondernemingen, betrokkenen (datasubjecten) en toezichhoudende autoriteiten.

Nabijheid en bevoegdheid van de lokale toezichhoudende autoriteit

4. De éénloketfunctie, zoals oorspronkelijk voorgesteld door de Commissie, ziet alleen op de situatie van verwerking in het kader van de activiteiten van een vestiging van dezelfde voor de verwerking verantwoordelijke of verwerker die vestigingen op het grondgebied van verschillende lidstaten heeft. De lidstaten hebben duidelijk de wens geuit dat hun autoriteiten voor gegevensbescherming ook rechtsbevoegdheid zouden hebben - op hun grondgebied - wanneer de fysieke verwerking buiten hun grondgebied plaatsvindt maar negatieve gevolgen heeft voor hun betrokkenen.

5. Dit punt is bekeken vanuit het oogpunt van de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten. In het huidige rechtsregime, bepaalt artikel 28, lid 4 van de richtlijn het volgende: "Een ieder kan in eigen persoon of door middel van een vereniging die als zijn vertegenwoordiger optreedt bij elke toezichhoudende autoriteit een verzoek indienen met betrekking tot de bescherming van zijn rechten en vrijheden in verband met de verwerking van persoonsgegevens. Dit betekent echter niet dat op de verwerking die aan de basis ligt van de klacht het nationale recht van die lidstaat van toepassing is. Dit vloeit voort uit de definitie van op het grondgebied toepasselijk recht (artikel 4, lid 1, onder a), b) en c) van Richtlijn 95/46/EG). Die richtlijn geeft als voornaamste criterium voor de toepasselijkheid van het nationale recht dat "de verwerking wordt verricht in het kader van de activiteiten van een vestiging op het grondgebied van de lidstaat van de voor de verwerking verantwoordelijke". Dit criterium houdt dus verband met de aanwezigheid op het grondgebied van de lidstaat van de entiteit die de betreffende verwerking verricht en niet met de benadeelde betrokkenen.

6. Omdat de verordening uit de aard der zaak geen regels over het toepasselijke recht bevat, acht het voorzitterschap het van groot belang in de toekomstige verordening het punt van de bevoegdheid van de lokale toezichthoudende autoriteit op haar eigen grondgebied te verduidelijken. Zij heeft daartoe een nieuw lid 1 ingevoegd in artikel 51, waarin de volgende alternatieve criteria worden genoemd:

- de vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker;
- het feit dat de gegevensverwerking negatieve gevolgen heeft voor de betrokkenen op haar grondgebied; of
- het feit dat een voor de verwerking verantwoordelijke die niet in de Unie gevestigd is persoonsgegevens verwerkt in de gevallen bedoeld in artikel 3, lid 2.

7. De nabijheid, waarvan het belang werd benadrukt tijdens de Raad JBZ in oktober, is gegarandeerd doordat de lokale toezichthoudende autoriteiten betrokken is bij het besluitvormingsproces van de de autoriteit van de belangrijkste vestiging, doordat elke autoriteit bevoegd blijft in gevallen waar er negatieve gevolgen zijn voor personen op haar grondgebied, en doordat lokale autoriteiten de mogelijkheid hebben bezwaar aan te tekenen tegen een ontwerpmaatregel en de zaak aan het Comité voor te leggen. De mogelijkheid van een beroep in rechte (zie punt 28) draagt ook bij tot de nabijheid.

8. De nabijheid kan ook nog worden vergroot door te verduidelijken dat een toezichthoudende autoriteit bevoegd is telkens wanneer betrokkenen op haar grondgebied negatieve gevolgen ondervinden van de verwerking van persoonsgegevens door een voor de verwerking verantwoordelijke of een verwerker, ook als die in een andere lidstaat gevestigd is. Die bevoegdheid mag uiteraard alleen worden aangewend op het nationale grondgebied en ten aanzien van de verwerking door een voor de verwerking verantwoordelijke/een verwerker in een andere lidstaat die ook negatieve gevolgen heeft voor betrokkenen in andere lidstaten, en mag de toezichthoudende autoriteiten niet in staat stellen "een besluit te nemen" over een verwerking die is verricht in het kader van het gebruik van diensten of de aankoop van goederen in een andere lidstaat. De criteria voor het bepalen van de territoriale bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten hebben dus niet alleen betrekking op de aanwezigheid van een verwerkingsentiteit op het grondgebied, maar ook op die van de benadeelde betrokkenen. Dit sluit ook aan bij een opmerking van verscheidene delegaties dat het in het digitale tijdperk geen zin heeft de bevoegdheid uitsluitend afhankelijk te stellen van de geografische locatie van de verwerkingsentiteit. Ook is aangevoerd dat door de bevoegdheid van een toezichthoudende autoriteit uitsluitend afhankelijk te maken van de locatie van haar (belangrijkste) vestiging, bedrijven de mogelijkheid zouden krijgen te doen omdat zij, ondanks de harmonisatie waarin de richtlijn voorziet, zouden kunnen kiezen voor een vestiging in een lidstaat met een volgens hen meer inschikkelijke toezichthoudende autoriteit. In het huidige ontwerp zal de lokale toezichthoudende autoriteit bevoegd zijn op haar grondgebied telkens wanneer een van haar betrokkenen negatieve gevolgen ondervindt van een verwerking. Behoudens de mogelijke verlening van de exclusieve bevoegdheid voor het vaststellen van corrigerende maatregelen aan de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging, zal de lokale toezichthoudende autoriteit al haar taken kunnen verrichten en al haar bevoegdheden (monitoring-, onderzoeks-, corrigerende en goedkeuringsbevoegdheden) kunnen uitoefenen op haar grondgebied.

9. Wanneer de lokale autoriteit die een zaak onderzoekt en vaststelt dat komt dat corrigerende maatregelen moeten worden genomen om een onrechtmatige verwerking tegen te gaan, moet zij de zaak voorleggen aan de toezichthoudende autoriteit die bevoegd is voor de belangrijkste vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke die zich schuldig heeft gemaakt aan de onrechtmatige verwerking. Een aantal lidstaten lijkt de mening toegedaan dat het enigszins tegenstrijdig is te bepalen dat elke lokale toezichthoudende autoriteit bevoegd is voor gegevensverwerking waarvan "haar" betrokkenen negatieve gevolgen ondervinden, wanneer deze bevoegdheid uitgehold blijft wanneer de autoriteit het nodig acht corrigerende maatregelen te nemen.

10. Deze delegaties zijn van mening dat een toezichthoudende autoriteit van een lidstaat wiens betrokkenen negatieve gevolgen ondervindt van een verwerking door een voor de verwerking verantwoordelijke die gevestigd is op het grondgebied van een andere lidstaat, alleen een procedureel recht moet krijgen om nauw betrokken te worden bij de besluitvorming door de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging. De bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteiten zou dus - zoals het geval is in het jongste ontwerp van het voorzitterschap - beperkt zijn wanneer de entiteit die de bewuste verwerking uitvoert gevestigd is op het grondgebied van de lidstaat in kwestie.

11. In dat scenario zou de lokale autoriteit nog altijd de bevoegdheid op grond van artikel 52 hebben om haar taken uit te oefenen (zoals het verstrekken van informatie aan de betrokkene en de algemene behandeling van binnenkomende klachten), maar zou zij niet bevoegd zijn om te beslissen over andere maatregelen betreffende de onrechtmatige verwerking indien de vestiging die de verwerking verricht zich niet op haar grondgebied bevindt. Ook zou kunnen worden bepaald dat het indienen van een klacht bij een lokale autoriteit die autoriteit dezelfde procedurele mogelijkheden zou kunnen bieden (zoals het indienen van een ontwerpmaatregel, zie punt 23) als in het huidige ontwerp van het voorzitterschap (samenwerkings- en conformiteitsmechanisme). Aangezien het in de praktijk zeer gemakkelijk zal zijn zo'n klacht in te dienen, zeker voor organisaties die zich toelagen op gegevensbescherming (ngo's), zou de procedurele eis van een klacht in werkelijkheid geen al te hoge drempel zijn.

Bevoegdheden van de toezichhoudende autoriteit

12. In verband met de verwerkingsactiviteiten van een voor de verwerking verantwoordelijke of verwerker die onder de éénloketfunctie vallen, heeft het voorzitterschap aandacht besteed aan het verzoek van de Raad om te trachten te bepalen welke bevoegdheden de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging exclusief moet uitoefenen, d.w.z. dat de lokale autoriteiten die bevoegdheden niet mogen uitoefenen. Tijdens de vorige besprekingen over het Commissievoorstel over het éénloketprincipe, hield een van de punten van kritiek bij dit beginsel verband met wat gezien wordt als een overdracht van bevoegdheden en de daarmee verband houdende noodzaak om de besluiten van een andere lidstaat ten uitvoer te leggen. Ten minste één lidstaat heeft gewag gemaakt van ernstige constitutionele problemen met betrekking tot de juridische gevolgen voor burgers en bedrijven in andere lidstaten van maatregelen die de bevoegde autoriteit van de belangrijkste vestiging heeft genomen. Op die problemen moet nader worden ingegaan. Gelet op de gevoerde besprekingen en met het oog op de mogelijke exclusieve uitoefening van verschillende soorten bevoegdheden door de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging, meent het voorzitterschap dat de éénloketfunctie op de volgende wijze ingevuld kan worden.

13. *monitoringbevoegdheden*: uitgeoefend door elke toezichhoudende autoriteit op haar grondgebied betreffende verwerkingen waarvoor zij bevoegd is, d.w.z. verwerking door de vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker of die negatieve gevolgen heeft voor de betrokkenen op haar grondgebied.

14. *onderzoeksbevoegdheden*: volgens het territorialiteitsbeginsel dat is opgenomen in het begin van artikel 51, kunnen deze door de toezichhoudende autoriteit alleen op hun eigen grondgebied worden uitgeoefend. Indien de autoriteit van de belangrijkste vestiging onderzoeken wil laten uitvoeren op het grondgebied van een andere lidstaat, moet zij de toezichhoudende autoriteit van die lidstaat daarom verzoeken, via kanalen van wederzijdse bijstand.

15. *goedkeuringsbevoegdheden*: volgens het huidige verordeningsontwerp, bepaalt de goedkeuringsprocedure voor bindende bedrijfsvoorschriften (artikel 43) en contractuele bepalingen (artikel 42, lid 2, onder c) en d) dat deze door de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging moeten worden voorgelegd aan het Europees Comité voor gegevensbescherming. Dat is niet het geval voor de voorafgaande raadpleging (artikel 34) die, na goedkeuring, kan worden gebruikt door de voor de verwerking verantwoordelijke. In de toekomst kan de Groep zich buigen over manieren om de goedkeuringsbevoegdheden zo uit te breiden dat de voor de verwerking verantwoordelijken om een goedkeuring voor de hele EU kunnen verzoeken, rekening houdend met de relatie met voorafgaande raadpleging, certificatiemechanismen en gedragscodes en de mogelijkheid om te voorzien in bevestiging van de naleving van de juridische vereisten van de Verordening.

16. Het dispositief over goedkeuring moeten worden herschreven wat betreft de goedkeuring voor de hele EU. De éénloketsfunctie moet gelden voor de goedkeuring voor de hele EU, waarvoor alleen de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging bevoegd zou zijn. Wanneer het gaat om een goedkeuring voor de hele EU, of een bevestiging van naleving, zullen alle toezichthoudende autoriteiten daarbij betrokken zijn via het Europees Comité voor gegevensbescherming. In dat geval moet de voor de verwerking verantwoordelijke rechtstreeks een aanvraag richten tot de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging, die de aanvraag moet doorsturen naar het Europees Comité voor gegevensbescherming. Alle toezichthoudende autoriteiten ontvangen de aanvraag en een ontwerpmaatregel die is opgesteld door de autoriteit van de belangrijkste vestiging.

17. *corrigerende bevoegdheden*: het basisprincipe hier is dat deze bevoegdheden door elke toezichthoudende autoriteit moeten worden uitgeoefend voor verwerkingen waarvoor zij bevoegd is, d.w.z. de verwerking door de vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker op haar grondgebied of de verwerking die negatieve gevolgen heeft voor de betrokkenen op haar grondgebied. Door de opname van laatstgenoemd criterium zal de klacht van de betrokkene behandeld worden door zijn lokale toezichthoudende autoriteit (nabijheid), en zal de toezichthoudende autoriteit voorts de klacht "terstond" kunnen behandelen.

18. Om te kunnen bepalen, zoals de Raad heeft gevraagd, of en in welke gevallen corrigerende maatregelen uitsluitend door de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging moeten worden genomen, heeft het voorzitterschap de volgende aanpak gepresenteerd. Het voorzitterschap heeft voorgesteld de uitsluitende bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging om corrigerende maatregelen te nemen, te beperken tot de gevallen waarin de lokale autoriteit die zich met een zaak bezighoudt niet bevoegd is voor de (belangrijkste) vestiging die een besluit neemt over de aangevochten verwerking. De argumenten om de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging de exclusieve bevoegdheid te verlenen om corrigerende maatregelen vast te stellen zijn: indien de lokale toezichthoudende autoriteit in dat geval sancties zou opleggen, zou zij die opleggen aan een vestiging die niet verantwoordelijk is voor het besluit dat leidt tot de onrechtmatige verwerking. Een zuiver lokale aanpak zou ook niet bevredigend zijn in gevallen waarin er op het grondgebied van de lidstaat geen vestiging van de toezichthoudende autoriteit is, aangezien die autoriteit niet de bevoegdheid zal hebben om onderzoek uit te voeren naar de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker en evenmin de bevoegdheid om sancties ten uitvoer te leggen. Zij kan wel corrigerende maatregelen vaststellen, maar zal niet de mogelijkheid hebben deze te betekenen (zelfs geen waarschuwingen en/of berispingen) aan de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker, omdat deze niet "aanwezig" is op het grondgebied van die lidstaat.

19. Derhalve kan worden overwogen de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging de exclusieve bevoegdheid te geven om corrigerende maatregelen vast te stellen in gevallen waarin de belangrijkste vestiging de besluitnemende vestiging was, maar in alle overige gevallen moet de lokale toezichthoudende autoriteit corrigerende maatregelen kunnen vaststellen. Met die benadering zou ook extraterritoriale tenuitvoerlegging van door de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging genomen corrigerende maatregelen niet meer nodig zijn, omdat die maatregelen altijd worden betekend aan de belangrijkste vestiging die op haar grondgebied aanwezig is.

20. Die aanpak was echter voorwerp van kritiek. Een aantal lidstaten is van mening dat het niet haalbaar is van de toezichthoudende autoriteit te verlangen dat zij in iedere grensoverschrijdend zaak nagaat welke de besluitnemende (hoofd)vestiging was. Belangrijker nog, een aantal delegaties lijkt de mening toegedaan dat als de toezichthoudende autoriteiten van de belangrijkste vestiging de exclusieve bevoegdheid wordt verleend om corrigerende maatregelen te nemen, zelfs in een beperkt aantal gevallen, dit strijdig is met de nabijheidseis voor de tenuitvoerlegging van gegevensbeschermingswetten. Dit heeft ook te maken met het feit dat door de autoriteit van de belangrijkste vestiging vastgestelde corrigerende maatregelen - of de weigering van die autoriteit om een corrigerende maatregel vast te stellen - alleen in de lidstaat van de belangrijkste vestiging vatbaar kan zijn voor rechterlijke toetsing (zie punten 36 en 27). Die lidstaten lijken gekant te zijn tegen een concentratie van corrigerende bevoegdheden in handen van de autoriteit van de belangrijkste vestiging, ondanks het krachtige samenwerkings- en conformiteitsmechanisme dat in de ontwerpverordening is neergelegd. Het voorzitterschap wordt derhalve verzocht de Raad te verzoeken duidelijk te zeggen of hij wil dat corrigerende bevoegdheden deel uitmaken van de exclusieve bevoegdheden van de autoriteit van de belangrijkste vestiging dan wel of hij juist vindt dat het verlenen van die exclusieve bevoegdheden zelfs in een beperkt aantal gevallen in strijd is met het nabijheidsbeginsel.

Intensieve samenwerking tussen de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging en andere betrokken autoriteiten

21. Het voorzitterschap heeft getracht de nabijheid tot de betrokkene in deze gevallen te realiseren door alle betreffende toezichhoudende autoriteiten te betrekken bij de besluiten over het ontwerp van corrigerende maatregel. De lokale toezichhoudende autoriteit heeft het recht het raadplegingsmechanisme in werking te stellen door een ontwerp van corrigerende maatregel voor te leggen aan de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging. Voordat een corrigerende maatregel wordt aangenomen, moet de autoriteit van de belangrijkste vestiging een consensus met de andere betrokken autoriteiten trachten te bereiken. Daartoe moet de autoriteit van de belangrijkste vestiging alle relevante informatie delen met de betrokken autoriteiten, hun de ontwerpmaatregel voorleggen en zoveel mogelijk rekening houden met hun standpunten. Voorts moet de lokale autoriteit de bevoegdheid behouden om corrigerende maatregelen vast te stellen wanneer de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker niet optreedt binnen zes weken nadat de zaak is voorgelegd aan het Europees Comité voor gegevensbescherming.

22. Afgezien van dit soort situaties waarin de lokale toezichhoudende autoriteit de zaak moet voorleggen aan de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging, kunnen in sommige gevallen de problemen van naleving van of ernstige inbreuken op de regels inzake gegevensbescherming van die aard zijn dat de gevolgen in verscheidene lidstaten voelbaar zijn. Wanneer de de autoriteit van de belangrijkste vestiging constateert dat de zaak waarover zij zich buigt (eigener beweging of omdat ze haar is voorgelegd door een lokale autoriteit) grote negatieve gevolgen zal hebben of heeft gehad voor betrokkenen in andere lidstaten, moet zij de zaak ter advies voorleggen aan het Europees Comité voor gegevensbescherming, tenzij ze reeds naar tevredenheid is behandeld in het kader van het samenwerkingsmechanisme.

23. Voor de vaststelling van corrigerende maatregelen moet de lokale autoriteit in de bovengenoemde gevallen de zaak voorleggen aan de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging, met de mogelijkheid een ontwerp van corrigerende maatregel voor te leggen. Door het samenwerkingsmechanisme krijgen de toezichhoudende autoriteiten een inbreng in het besluitvormingsproces, maar uiteindelijk zullen de corrigerende maatregelen worden vastgesteld door de toezichhoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging, in de gevallen waarin de belangrijkste vestiging van de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker de besluitnemende vestiging is. Een mogelijkheid zou zijn dat de toezichhoudende autoriteiten hun mening te kennen geven via de zogenoemde stilzwijgende procedure.

Besluitvormingsproces via het Europees Comité voor gegevensbescherming

24. Voor de aanneming van goedkeuringen voor de hele EU kan het samenwerkingsmechanisme worden toegepast via het Europees Comité voor gegevensbescherming, in het kader van het conformiteitstoetsing. Bij zaken die aan het Europees Comité voor gegevensbescherming worden voorgelegd, worden de adviezen daarvan bij meerderheid aangenomen, maar zijn zij niet bindend voor de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging. Een mogelijkheid zou zijn dat de toezichthoudende autoriteit haar mening te kennen geeft via de zogenoemde stilzwijgende procedure; indien de toezichthoudende autoriteit binnen een maand geen bezwaar maakt tegen de voorgenomen maatregel, stemt zij er stilzwijgend mee in. Zolang die periode niet is verstreken, kan geen enkele maatregel worden aangenomen, behalve in het kader van de spoedprocedure.

Rechterlijke toetsing en beroep in rechte

25. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de *rechterlijke toetsing* van de besluiten van de toezichthoudende autoriteit (artikel 74) enerzijds, en *beroep in rechte* (d.w.z. het rechtstreeks aanwenden van een rechtsmiddel (artikel 75) tegen een voor de verwerking verantwoordelijke of een verwerker en/of het verkrijgen van een vergoeding (artikel 77), anderzijds.

26. *Rechterlijke toetsing* houdt nauw verband met de bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteit van die lidstaat en moet daarom alleen mogelijk zijn voor de rechters van de lidstaat van de betrokken toezichthoudende autoriteit. Tijdens de vergadering van de Groep informatie-uitwisseling en gegevensbescherming op 7-8 november 2013 heeft de grote meerderheid van de delegaties ermee ingestemd dat het verlenen van bevoegdheid (civiele of administratieve) rechter van de lidstaat waar de betrokkene zijn gewone verblijfplaats om een administratief besluit van de toezichthoudende autoriteit van een andere lidstaat te toetsen, niet mogelijk zou zijn vanwege de constitutionele en praktische problemen die dit zou meebrengen.

27. Daarom zijn er duidelijke grenzen aan de mate waarin nabijheid kan worden bewerkstelligd voor rechterlijke toetsing in gevallen waarin de toezichthoudende autoriteit van de belangrijkste vestiging over de exclusieve bevoegdheid zou beschikken om corrigerende maatregelen aan te nemen. Alleen de rechters van de lidstaat waar de belangrijkste vestiging zich bevindt zijn bevoegd, niet die van andere lidstaten wiens betrokkenen benadeeld zijn en waar zij mogelijk een klacht hebben ingediend. In alle andere gevallen kan nabijheid worden bewerkstelligd, onder meer - zoals voorgesteld in het huidige ontwerp van het voorzitterschap - via de bevoegdheid van een toezichthoudende autoriteit om een klacht in behandeling te nemen en de nodige maatregelen te nemen, niet alleen indien er een vestiging is op het grondgebied van die lidstaat, maar ook wanneer gegevensverwerking negatieve gevolgen heeft voor betrokkenen op haar grondgebied, en via de mogelijkheid voor de betrokkenen om een zaak tegen een voor de verwerking verantwoordelijke of een verwerker voor de rechter te brengen in zijn of haar land van verblijf.

28. Wat *beroep in rechte* betreft, is vastgesteld dat de algemene voorschriften inzake rechtsmacht (met name die welke voortvloeien uit de verordening Brussel I) voldoende bevoegdheidsregels bevatten opdat de rechters van de lidstaat maatregelen kunnen bevelen tegen de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker die zich schuldig heeft gemaakt aan de beweerde inbreuk op de gegevensbescherming. Hoe de bepalingen inzake bevoegdheid in deze Verordening zich verhouden tot die van de Verordening Brussel I wordt verduidelijkt in overweging 118bis.

Indien de rechter van de gewone verblijfplaats van de betrokkene geen rechtsmacht heeft over de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker voor de beweerde inbreuk op de gegevensbescherming, zal het aanwenden van een rechtsmiddel tegen of het verkrijgen van een vergoeding van een voor de verwerking verantwoordelijke of verwerker, leiden tot een uitspraak die ten uitvoer moet worden uitgelegd op het grondgebied van de lidstaat waar de voor de verwerking verantwoordelijke of de verwerker een vestiging heeft. Dat is ook mogelijk op grond van de verordening Brussel I.

29. *In het licht van de conclusies van de zitting van de Raad JBZ in oktober over dit punt, met name de noodzaak om te zorgen voor nabijheid bij het instellen van een éénloketfunctie, wordt de delegaties verzocht:*

- 1) *aan te geven of zij ermee instemmen dat de autoriteit van de belangrijkste vestiging, handelend in nauwe samenwerking met de lokale autoriteiten, naast enkele exclusieve goedkeuringsbevoegdheden ook bepaalde exclusieve bevoegdheden moeten worden verleend om corrigerende maatregelen vast te stellen;*
- 2) *indien er onvoldoende steun is om de autoriteit van de belangrijkste vestiging bepaalde exclusieve bevoegdheden te verlenen voor het vaststellen van corrigerende maatregelen, aan te geven of zij van mening zijn dat de bevoegdheid om te beslissen over correctieve maatregelen in alle gevallen in handen van de "lokale" autoriteiten moet blijven, dan wel of zij kunnen accepteren dat in bepaalde ernstige grensoverschrijdende gevallen het Europees Comité voor gegevensbescherming de bevoegdheid kan worden verleend om bindende corrigerende maatregelen vast te stellen.*